

WOLK

Een voorstelling over een moeder met postpartum depressie
op zoek naar de juiste hulp.

PREMIÈRE

19 DECEMBER 2018

PAND P - EINDHOVEN

SPEELLIJST

JANUARI / FEBRUARI 2019

www.theaterwolk.nl

REGIE: MIKE WEERTS

CHOREOGRAFIE: ROY JULEN

TEKST: WILLEMIJN WEERTS VAN DAAL

Na de voorstelling is er een nagesprek
over het ziektebeeld, taboe, diagnose en hulpverlening.

WOLK

A.S.O. Productions brengt in samenwerking met VGZ: WOLK. Een theatervoorstelling met dans, tekst en muziek over postpartum depressie. De voorstelling is voor zorgverleners (verloskundigen, huisartsen, verpleegkundigen, zorginstellingen e.d.) en iedereen die zich verbonden voelt met en/of geïnteresseerd is in dit thema. De voorstelling komt in de reguliere verkoop maar het is ook mogelijk om deze voorstelling als groep of organisatie van bijvoorbeeld een zorginstelling af te kopen. Voor kaartverkoop of uitkoop voor uw organisatie kunt u kijken op www.theaterwolk.nl

In december 2017 heeft het kabinet toegezegd dat pas bevallen vrouwen voortaan gescreend zullen worden op postpartum depressie (ook wel postnatale depressie genoemd) en dat er meer aandacht besteed zal worden aan PPD in opleidingen van bijvoorbeeld verloskundigen en jeugdartsen. Tevens komt er een publiekscampagne om het onderwerp onder de aandacht te brengen en uit de taboesfeer te halen. Op 14 juni 2018 is er een landelijke campagne van start gegaan om postpartum depressie (PPD) bespreekbaar te maken.

Ik loop met haar de trap op terwijl het **zwarte** beest
me van binnen langzaam opvreet.

Tranen rollen over mijn wangen als ik haar een verhaaltje voorlees.
Ik kan nauwelijks nog lezen maar ik pers het eruit zoals ik haar
eruit heb geperst.

Alles doet **pijn** en ik voel me **schuldig**.
Ik leg haar in haar bedje, zoen haar met mijn **zoute** lippen
en fluister in haar oortje dat ik echt wel van haar houd.

Met haar kleine handjes zoekt ze mijn hand.
Ik kijk haar aan en ze houdt me stevig vast met haar twee kleine
prachtige vuistjes. Ze laat me niet meer **los** en blijft me aankijken.

Ik **verbijt** mijn tranen
en vind dat ik net zo sterk moet zijn als zij.
Ik beantwoord haar blik:
'Ja liefje, voor jou blijf ik vechten,
ik laat je niet **los**.'